

fordi det ogsaa er dyre Vogne. Jeg er nu ikke saa sikker paa det retfærdige i at beholde Omsætningsafgiften og anvende den direkte til Dækning af Vejudgiften. Men det foreligger jo ikke i Dag, jeg tager kun Forbehold overfor Ministerens Udtalelse om, at ogsaa den skal bruges til Vejudgifter.

Disse kritiske Bemærkninger har jeg ikke gjort, fordi jeg nærer synderligt Haab om at faa Ændringer i Retning af mine Ønsker indført under Forhandlingen i dette høje Ting. Efter de indgaaende Behandlinger, dette Forslag har været underkastet først i det store Udvalg og senere i Folketinget, og efter at det nu er enstemmigt vedtaget i Folketinget, tror jeg ikke, det vil blive let her i Tinget at foretage gennemgribende Ændringer, og jeg antager heller ikke, der vil blive fremsat Ønske herom.

Afgiftsprovenuets Fordeling skal jeg ikke komme ind paa, da dette Spørgsmaal er omtalt saa indgaaende af Ministeren. Vi maa jo haabe, at Fordelingen ved Folketingets Behandling er blevet retfærdig, men det er ikke nemt at afgøre med nogen Sikkerhed. Jeg er tilfreds med, at der skal stilles 100 000 Kr. til Raadighed til Forsøg med Vejbaner. Jeg tror, det vil være heldigt at forsøge sig frem og paa den Maade se baade at komme til bedre Veje og faa Arbejdet billigere udført. Det tror jeg kan naas ved indgaaende Forsøg. Forslaget om, at 500 000 Kr. skal tages forlods til Bygning af en Færdselsbro over Lille Bælt, kan jeg tiltræde, fordi jeg er ubetinget Tilhænger af en Færdselsbro over Lille Bælt. Jeg havde ønsket, at Beløbet var blevet taget paa en noget anden Maade, men det skal jeg ikke komme ind paa. Det faas sikkert ikke ad anden Vej, og derfor maa vi tage det her.

Jeg er tilfreds med Revisionsbestemmelsen, for det første, fordi jeg antager, at de Beløb, der vil komme ind her, bliver stigende, idet Kørselsgraden bliver forøget, og for det andet, fordi jeg tror, at Vejudgifterne i Løbet af nogle Aar vil falde. Det er nemlig min Erfaring, at selv om Vejene i de senere Aar har kostet noget, er de blevet ganske betydeligt forbedret, og jeg mener, at naar de bliver saa rationelt behandlet, som alle Landeveje saa at sige bliver nu, vil de naa til et Trin, hvor man kan spare paa Udgifterne. Jeg nærer derfor det Haab, at naar vi kommer til en Revision af Loven om 3 Aar, kan vi sætte Afgifterne noget ned, for de kommer til at virke rigelig haardt i visse Henseender.

Med disse Bemærkninger skal jeg paa egne og mit Partis Vegne anbefale Lovfor-

slaget til hurtig og velvillig Fremme her i Tinget.

Gunnar Fog-Petersen: Forslaget om Afgift af Motorkøretøjer er jo et Spørgsmaal af betydelig økonomisk Rækkevidde. Det spiller en langt større økonomisk Rolle for hele vort Folk end Militærspørgsmaalet, som vi drøftede for en Times Tid siden, hvor Økonomien jo ogsaa er vigtig, navnlig fordi Udgifterne her vil vokse, medens de paa det andet Omraade dog har Tilbøjelighed til at gaa nedad. I § 1 i Lovforslaget, som det nu er forelagt — det er jo rigtig, som det ærede Medlem for 3die Kreds (Maegaard) sagde, at det foreliggende Forslag ikke er det, Kommissionen udarbejdede; Ministeren forelagde et andet, Folketinget har udarbejdet et tredje Forslag, og jeg vil haabe, at det, der bliver vedtaget, nærmest maa blive et fjerde og endnu bedre —, i denne Paragraf er der nævnt visse Motorbefordringsmidler, som er fritaget for den almindelige Afgift. Jeg har selv som Medlem af Kommissionen udtalt mig for den Fritagelse, der er foreslaaet her, idet jeg dog gik imod en langt videregaaende Fritagelse, som en Del af Kommissionens Medlemmer var Tilhængere af. Men jeg maa tilstaa, at jeg ved at overveje Sagen nærmere er kommet til den Opfattelse, at det vil være nødvendigt at gaa endnu videre i Retning af at begrænse de Køretøjer, der er fritaget for at betale Afgift. Det vil saaledes neppe kunne begrundes ud fra den almindelige Betragtning, der ellers er lagt til Grund for § 1, at Hærens Lastvogne skal være fritaget, idet det sikkert ikke kan siges om dem, at de kun har en meget begrænset Brug, kun kører i enkelte Tilfælde og paa enkelte Strækninger. Det kan maaske siges om nogle af dem, men ganske sikkert ikke om dem alle, og hvorfor skal Staten da ikke som andre bidrage til Omkostningerne ved Vejsliddet?

I Lovforslagets § 4 er der fastsat Regler for, hvorledes Afgiften skal betales, og her er et Punkt, hvor jeg meget vilde ønske, der kunde blive gennemført en Ændring under Behandlingen i det Udvalg, der vil blive nedsat i dette høje Ting. Det er nemlig lidt for meget at forlange, at de smaa Biler skal betale 160 Kr. paa een Gang, navnlig i Overgangstiden. Jeg ved ikke, om der bliver Overgangsbestemmelser, om Ministeren kunde være bemyndiget til at fastsætte saadanne, men ogsaa i Almindelighed er dette at kræve 160 Kr. paa een